

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **R. M.**, zast. Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou, se sídlem Praha 4, Paprsková 10/1340, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Bartolomějská 14, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy je povinna vydat rozhodnutí o části žádosti žalobce o informace ze dne 14.8.2014, ve kterém pod bodem 4) žalobce žádal o informaci, zda komisař npor. Bc. P. H., vedoucí skupiny vnitřní kontroly Obvodního ředitelství policie Praha I, byl přede dnem 1.1.1990 členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.200,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Miluše Pospíšilové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu.

V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 14.8.2014 podal u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, Obvodního ředitelství policie Praha I tuto žádost o informace: „Podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb. žádám, aby mi byly poskytnuty následující informace vztahující se k osobě komisaře npor. Bc. P. H., vedoucího skupiny vnitřní kontroly Obvodního ředitelství policie Praha I, a to:

- 1) od kdy je ve služebním poměru u Policie České republiky, v jakých služebních hodnostech, na jakých služebních místech a na jakých služebních působištích, kde a s uvedením doby od kdy do kdy,
- 2) od kdy je služebně zařazen jako vedoucí skupiny vnitřní kontroly Obvodního ředitelství policie Praha I,
- 3) zda byl ve služebním poměru u Sboru národní bezpečnosti a pokud ano, od kdy, v jakých služebních hodnostech, na jakých služebních místech a na jakých služebních působištích, kde a s uvedením doby od kdy do kdy,
- 4) zda byl přede dnem 1.1.1990 členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa,
- 5) jakou vysokou školu vystudoval a na jaké vysoké škole získal akademický titul bakalář, který užívá při úředním styku, a v jakém oboru,
- 6) zda proti němu bylo v minulosti vedeno řízení o kázeňském přestupku a pokud ano, kdy, o jakém, z jakého důvodu a s jakým výsledkem,
- 7) jaký služební příjem mu byl vyplacen v roce 2014 v jednotlivých měsících lednu až červenci včetně, s uvedením všech složek podle § 113 zákona č. 361/2003 Sb.“

Žalobce dále uvedl, že dne 27.8.2014 mu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Obvodní ředitelství policie Praha I zaslala oznámení o vyřízení jeho žádosti, ve kterém mu byla poskytnuta informace pouze k bodům 1), 2), 3) a 6) s tím, že k bodu 4) bylo uvedeno neeviduje se. Ohledně bodů 5) a 7) žádosti bylo žalobci sděleno, že bylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Žalobce měl za to, že ohledně jeho žádosti o informace v bodě 4) mu tato poskytnuta nebyla a ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti.

Dne 3.9.2014 podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., nicméně o stížnosti nebylo rozhodnuto.

Žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, v němž žalovanému uloží povinnost do 15 dnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí o části žádosti žalobce o informace ze dne 14.8.2014, ve které pod bodem 4) žalobce žádal o informaci, zda komisař npor. Bc. P. H., vedoucí skupiny vnitřní kontroly Obvodního ředitelství policie Praha I, byl přede dnem 1.1.1990 členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 3.11.2014 mimo jiné uvedl, že žádost žalobce posoudil a ve lhůtě pro vyřízení žádosti podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. zaslal dne 29.8.2014 žalobci „Oznámení o vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – sdělení informace“ ze dne 27.8.2014, evidované pod č.j. KRPA-314502-4/ČJ-2014-0011KR, v němž k jednotlivým bodům 1), 2), 3), 4) a 6) poskytl žalobci informaci, kdy konkrétně k bodu 4) uvedl: „Neeviduje se“. U zbývajících bodů žádosti 5) a 7) žalobci nevyhověl a téhož dne, tedy 27.8.2014, vydal dle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. s odkazem na ust. § 8a téhož zákona a ust. § 4 písm. a), b), § 5 odst. 2 a § 9 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Postup žalovaného napadl žalobce stížností, o které rozhodlo Ministerstvo vnitra rozhodnutím č.j. MV-123043-3/KM-2014 tak, že postup žalovaného povinného subjektu potvrdilo. Žalobci pak bylo rozhodnutí doručeno dne 6.10.2014.

V replice ze dne 4.2.2015 žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Ans 4/2009-86, č.j. 2 Ans 9/2010-56, č.j. 9 Ans 5/2012-32 a č.j. 2 Ans 13/2012-14. Současně také uvedl, že je mu známo, že jinému žadateli na jeho žádost o informace o členství (bývalého) ředitele Obvodního ředitelství policie Praha IV plk. Mgr. Bc. L. P. v KSČ taková informace poskytnuta byla. Žalobce setrval na svém návrhu uvedeném v žalobě.

V doplnění žalobních tvrzení ze dne 4.3.2015 žalobce mimo jiné odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.4.2008, č.j. 2 As 71/2007-56 a trval na tom, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat rozhodnutí o části jeho žádosti o informace ze dne 14.8.2014.

Při jednání konaném dne 11.6.2015 setrvala právní zástupkyně žalobce na právních názorech a procesních stanoviscích uvedených v žalobě, žalovaný se, ač předvolán, k ústnímu jednání bez omluvy nedostavil.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty a rozhodnutí: Žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 14.8.2014, oznámení Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha 1 o vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. – sdělení informace, rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 27.8.2014 č.j. KRPA-314502-5/ČJ-2014-0011KR o částečném odmítnutí žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., stížnost žalobce ze dne 3.9.2014 na postup při vyřizování žádosti o informace, odvolání žalobce ze dne 5.9.2014 proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace, rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10.10.2014 č.j. MV-123043-4/KM-2014.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. § 81 odst. 1 a 2 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Městský soud v Praze podle ust. § 81 s.ř.s. rozhodoval na základě skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je právním institutem správního soudnictví, který přichází v úvahu tam, kde je správní orgán nečinný. Při rozhodování o žalobě proti nečinnosti správního orgánu soud posuzuje pouze to, zda existuje povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé.

V projednávané věci je nesporné, že žalobce podal dne 14.8.2014 žádost o poskytnutí informací, která obsahovala 7 bodů.

Městský soud v Praze tedy přezkoumal postup žalovaného Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy při vyřizování této žádosti žalobce o informace a dospěl k závěru, že žalovaný je zčásti v této záležitosti nečinný. Jak vyplývá z ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží s tím, že nepatří jaksí do jeho kompetence (§ 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb.), nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace (§ 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.), nebo žádost odmítne (§ 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.), o čemž tedy vydá rozhodnutí. Jak je zřejmé ohledně bodu 4) předmětné žádosti, tento bod nebyl vyřízen žádným z těchto způsobů, když Obvodní ředitelství policie Praha I v odpovědi pouze sdělilo, že tuto informaci neeviduje. Takovéto sdělení nelze podřadit ani pod jeden ze způsobů rozhodnutí o žádosti.

Nicméně skutečností je, že ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2As 71/2007-56 ze dne 2.4.2008 je třeba mít i takovou odpověď za zamítavé rozhodnutí, když v tomto rozsudku tedy soud konstatoval, že takovou odpověď nelze považovat za vyhovění žádosti, protože ta informace tedy není poskytnuta. Ve svých úvahách však Nejvyšší správní soud pokračoval s tím, že nelze ovšem mít ani za to, že by tato odpověď vůbec nebyla rozhodnutím. Naopak dovozuje, že v situaci, kdy povinný subjekt sdělil, že tuto informaci nelze poskytnout, byť tak učinil formou dopisu, je nutno pokládat tento jeho projev vůle za negativní, byť formálně nedokonalé a nikoliv pouze za právně irelevantní dopis. Tyto závěry Nejvyššího správního soudu ovšem podle názoru městského soudu na nyní projednávanou věc nedopadají, protože je zřejmé, že tím, kdo byl ve věci povinným subjektem je Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, když tedy útvar, který tu žádost vyřizoval, Obvodní ředitelství Praha I je pouze organizační součást, organizační složkou tohoto krajského ředitelství. Takže jeho odpověď v té části, která se týká bodu 4) žádosti žalobce nelze považovat za sdělení povinného subjektu, tedy nelze ji považovat za sdělení, které by mělo materiálně povahu negativního rozhodnutí, rozhodnutí o odmítnutí žádosti a nezbývá než tedy na ně pohlížet jako na právně irelevantní dopis, jako na sdělení, které nemá žádné právní účinky a nemá tedy ani účinek jaksí doručeného nebo vydaného rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Dle názoru soudu tedy o žádosti žalobce o poskytnutí informace k bodu 4) dosud nijak rozhodnuto nebylo, přesněji řečeno, tato žádost nebyla dosud nijak vyřízena žádným ze způsobů, který předpokládá zákon o svobodném přístupu k informacím a žalovaný, tedy povinný subjekt Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, je v této věci nečinný.

Soud proto žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu shledal důvodnou a uložil žalovanému podle ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. vydat rozhodnutí o části žádosti žalobce o informace ze dne 14.8.2014, ve které pod bodem 4) žalobce žádal o informaci, zda komisař npor. Bc. P. H., vedoucí skupiny vnitřní kontroly Obvodního ředitelství policie Praha I, byl přede dnem 1.1.1990 členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tyto náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a nákladech souvisejících se zastoupením advokátkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč (za převzetí věci, písemné podání, účast na jednání před soudem) a 3 režijní paušály po 300,- Kč.

Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 10.200,- Kč. Soud tedy přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 12.200,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. června 2015

JUDr. Slavomír Novák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Horáčková